

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD)
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Vår referanse: 14/00312-2
Arkivkode: F40 &00
Saksbehandler: Anne Jensen
Deres referanse: 13/4712
Dato: 31.03.2014

Høring - forskrift om barns rett til medvirkning og barns mulighet til å ha en særskilt tillitsperson

Vi viser til høringsnotat av 14. februar 2014.

KS vil understreke at barn og unges medvirkning i barnevernet har vært blant kommunenes viktigste områder for fag- og tjenesteutvikling de siste årene. Siden 2012 har KS – sammen med mer enn 100 kommuner – jobbet systematisk for å styrke barns medvirkning. Dette har vi gjort i samarbeid med barn og unge selv (med god hjelp fra blant annet BarnevernsProffene), og med forskningsmiljøet RKBU. Kommunene har altså valgt medvirkning som et sentralt faglig satsingsområde, med barn og unge som de viktigste pådriverne. Denne satsingen kommer til å fortsette.

Nær sagt alle mener at styrking av barns medvirkning er et riktig mål for utviklingen av barnevernet. De aller fleste er sannsynligvis også enige om at målet oppnås best gjennom satsing på kompetanse, holdninger og ledelse. Ikke gjennom detaljbestemmelser og kontroll. Etter KS mening er flere av forslagene til paragrafer i forskriften unødvendige detaljbestemmelser. De er uttrykk for faglige ambisjoner, som kan kommuniseres på andre måter. Når lov/forskrift brukes som virkemiddel på det som egentlig er generelle faglige råd er faren for overbyråkratisering stor. Det kan bety at det blir brukt verdifulle barnevernressurser på mer tilsyn, kontroll og dokumentasjon. På et fagområde hvor en oppnår mest på å bruke ressursene så nær de barna som trenger barnevernet som mulig.

KS har noen konkrete spørsmål og merknader til forslaget:

- KS gjentar innspillet fra høringen til L 106: Det burde vært foretatt en mer helhetlig gjennomgang av barns rettsikkerhet (herunder medvirkning). Det er blant annet nylig kommet en forskrift om tilsyn i fosterhjem. Mangelen på samordning kan bidra til at barn under omsorg risikerer å måtte forholde seg til mange personer med ulike roller.
- Det bør slås fast hvem som har det koordinerende ansvaret. Som hovedregel bør det være kommunen. Det viktigste hensynet er at barn sikres størst mulig forutsigbarhet.
- § 6 i forslaget er vanskelig å forstå. Deler av bestemmelsen er faglige ambisjoner, som burde være unødvendig å forskriftsfeste. Mens i merknadens to siste avsnitt ser det ut til å være formulert pliktbestemmelser? Dette bør bli klarere, eller fjernes.

- § 11 har ambisjon om å regulere tillitspersonens atferd, mens virkeområdet for forskriften er de som har oppgaver etter barnevernloven. Skal det forskriftsfestes at en tillitsperson ikke skal gi uttrykk for egne meninger? Hvilke plikter skal i så fall barnevernet ha her? Paragrafen bør fjernes, fordi formuleringen er typisk en faglig og relasjonell ambisjon som ikke egner seg for forskrift.
- Forskriften vil få økonomiske og administrative konsekvenser. Det innføres nye plikter for kommunene, blant annet i form av dokumentasjonskrav. Barneverntjenesten må også foreta vurderinger av mulige tillitspersoner. Det er urealistisk å tro at kommunene kan innføre nye rutiner, arbeidsmetoder og krav til dokumentasjon uten at det har kostnader. Slik KS ser det er det opplagt at forskriften vil føre til ytterligere press på kommunebarnevernets kapasitet.

Dokumentet er godkjent elektronisk

Helge Eide
områdedirektør

Tone Marie Nybø Solheim
avdelingsdirektør

Kopi: Kommunal- og moderniseringsdepartementet